

Arrest

nr. 95 528 van 22 januari 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oostenrijkse nationaliteit te zijn, op 24 september 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 10 augustus 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 september 2012 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BAKI, die *loco* advocaat D. MBOG verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. DE POORTERE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 augustus 2012 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing:

“Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie (artikel 404 van de wet van 1511211980).

Mevrouw diende op 05/03/2012 een aanvraag voor een verklaring van inschrijving in als werknemer/werkzoekende en legde de volgende stavingsstukken voor bij haar aanvraag: een arbeidsovereenkomst dd.12/05/2012 en een inschrijvingsbewijs bij de VDAB als werkzoekende sinds 01/06/2012.

Uit nazicht van de RSZ-databank (dimona) op 10/08/2012 blijkt dat zij slechts 1 dag gewerkt heeft, nl. op 13/05/2012 bij de werkgever waarvoor zij een arbeidsovereenkomst kan voorleggen. Gezien deze tewerkstelling ondertussen achterhaald is kan deze niet als basis dienen om het verblijfsrecht te bekomen als werknemer (art. 50 §2,1° van het KB van 08.10.1981). Betrokkene dient dus als werkzoekende te worden beschouwd.

Zij komt echter evenmin in aanmerking voor een inschrijving als werkzoekende. Betrokkene toont weliswaar aan ingeschreven te zijn bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, maar dit biedt op zich geen garantie op tewerkstelling. Aan de hand van de voorgelegde documenten is niet afdoende aangetoond dat zij een reële kans maakt op tewerkstelling overeenkomstig artikel 502, 30 van het KB van 0811011981. Betrokkene verblijft intussen reeds meer dan 5 maanden in het Rijk, maar is er tot op heden slechts in geslaagd 1 dag te werken, wat niet meteen het beste doet vermoeden omtrent haar kansen om binnen afzienbare tijd aan werk te maken te meer daar in haar dossier verdere bewijzen ontbreken omtrent eventueel hangende sollicitaties en het uitzicht op een concreet werkaanbod.

Rekening houdende met bovenstaande elementen kan het recht op verblijf dan ook niet worden toegestaan.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"Enig middel : Schending van artikel 40§4, 1° van de wet van 15/12/1980 op de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Aangezien artikel 40§4,1° van de wet van 15/12/1980 als volgt luidt: (...).Volgens het voormelde artikel hebben de burgers van de Unie het recht om zich in het Belgische grondgebied te vestigen indien ze over een arbeidsovereenkomst beschikken of indien ze aantonen dat ze werk zoeken. Verzoekster in casu is een Oostenrijkse staatsburger. Er is geen twijfel over het feit dat ze een burger van de Unie is. Bij haar aanvraag tot inschrijving in België heeft ze haar Oostenrijkse identiteitsdocumenten voorgelegd. Verzoekster heeft in het kader van haar aanvraag van een verblijfsrecht van meer dan drie maanden verklaard dat ze in België kwam om er te werken. Op het moment van haar aanvraag beschikte verzoekster nog niet over een vast werk. Ze had wel een reële kans om tewerkgesteld te worden. Verzoekster heeft in het kader van deze aanvraag voldoende elementen voorgelegd waaruit blijkt dat ze actief op zoek was naar werk. Zo legde verzoekster de volgende documenten voor:

- *inschrijvingsbewijs bij de VDAB*
- *arbeidsovereenkomst van bepaalde duur*

De voormelde documenten tonen op voldoende wijze aan dat verzoekster in tegenstelling tot wat de tegenpartij beweert, actief werk zocht. Het feit dat ze tot en met 10/08/2012 slechts 1 dag gewerkt had is geen element waaruit men kan afleiden dat ze niet actief op zoek zou zijn. Uit het voorgaande blijkt dat de bestreden beslissing de bepalingen van artikel 40§4,1° van de wet van 15/12/1980 schendt."

2.2. Verzoekster betoogt voldoende elementen te hebben voorgelegd waaruit blijkt dat ze actief op zoek was naar werk, in casu het inschrijvingsbewijs bij de VDAB en de arbeidsovereenkomst van bepaalde duur, en dat het feit dat ze slechts één dag heeft gewerkt geen element is waaruit men kan afleiden dat ze niet actief op zoek zou zijn.

Verzoeksters beschouwingen missen feitelijke grondslag. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster als bewijs bij de aanvraag voor inschrijving als werknemer/werkzoekende een inschrijvingsbewijs bij de VDAB en een arbeidsovereenkomst van bepaalde duur voorlegde. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de gemachtigde kennis heeft genomen van de door verzoekster voorgelegde stukken en deze heeft betrokken bij zijn beoordeling.

De gemachtigde heeft nog bijkomend onderzoek verricht door een opvraging in de Dimona-databank van 10 augustus 2012 waarbij blijkt dat verzoekster slechts één dag heeft gewerkt, dit op grond van de arbeidsovereenkomst die zij bij de aanvraag heeft neergelegd.

In de bestreden beslissing wordt gesteld dat:

“Uit nazicht van de RSZ-databank (dimona) op 10/08/2012 blijkt dat zij slechts 1 dag gewerkt heeft, nl. op 13/05/2012 bij de werkgever waarvoor zij een arbeidsovereenkomst kan voorleggen. Gezien deze tewerkstelling ondertussen achterhaald is kan deze niet als basis dienen om het verblijfsrecht te bekomen als werknemer (art. 50 §2,1° van het KB van 08.10.1981). Betrokkene dient dus als werkzoekende te worden beschouwd.

Zij komt echter evenmin in aanmerking voor een inschrijving als werkzoekende. Betrokkene toont weliswaar aan ingeschreven te zijn bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding, maar dit biedt op zich geen garantie op tewerkstelling. Aan de hand van de voorgelegde documenten is niet afdoende aangetoond dat zij een reële kans maakt op tewerkstelling overeenkomstig artikel 50§2, 3° van het KB van 08/10/1981. (...) daar in haar dossier verdere bewijzen ontbreken omtrent eventueel hangende sollicitaties en het uitzicht op een concreet werkaanbod.”

De gemachtigde van de staatssecretaris heeft op grond van voormelde stukken niet op kennelijk onredelijke wijze geoordeeld dat:

- gezien de arbeidsovereenkomst intussen achterhaald is, deze niet meer kan dienen als basis voor een verblijfsrecht als werknemer. Aan verzoekster kan dus geenszins de status van werknemer worden toegekend.
- verzoekster ook niet in aanmerking kan worden genomen als werkzoekende aangezien zij niet op afdoende wijze heeft aangetoond dat zij een reële kans maakt op tewerkstelling overeenkomstig artikel 50, § 2, 3° van het KB van 8 oktober 1981. Verzoekster zou reeds meer dan vijf maanden in het Rijk verblijven maar slechts één dag hebben gewerkt op grond van haar voorgelegde arbeidsovereenkomst. Verdere bewijzen omtrent eventueel hangende sollicitaties en het uitzicht op een concreet werkaanbod ontbreken. Een inschrijving bij de VDAB geen garantie biedt op een tewerkstelling.

Artikel 40, § 4,1° van de vreemdelingenwet luidt immers als volgt:

“§ 4. Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

1° hetzij in het Rijk werknemer of zelfstandige is of het Rijk binnenkomt om werk te zoeken, zolang hij kan bewijzen dat hij nog werk zoekt en een reële kans maakt om te worden aangesteld.”

Dat verzoekster niet aantoonde actief naar werk te zoeken, leidt de gemachtigde van de staatssecretaris niet alleen af uit het feit dat verzoekster maar één dag heeft gewerkt, maar ook uit het feit dat verzoekster geen verdere bewijzen voorlegt omtrent eventueel hangende sollicitaties en het uitzicht op een concreet werkaanbod.

De Raad laat gelden dat van verzoekster redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij sollicitatiebewijzen voorlegt ter staving van haar aanvraag. Bij haar aanvraag werd aan verzoekster ook verzocht om binnen de drie maanden sollicitatiebrieven en een bewijs van reële kans op tewerkstelling voor te leggen. Verzoekster dient zelf de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen. Op grond van een enkele inschrijving bij de VDAB, die werd voorgelegd, is het niet kennelijk onredelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris oordeelde dat verzoekster niet kon overtuigen een reële kans op tewerkstelling te maken.

Verzoekster slaagt er niet in aan te tonen dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk zou hebben gehandeld, door te beslissen dat zij niet kon overtuigen dat zij een reële kans op tewerkstelling maakt.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De werkzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend dertien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC